

Arrest

nr. 307 853 van 5 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SCHUEREWEGEN
Britselei 47-49/5
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 2 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. SCHUEREWEGEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Moldavisch staatsburger van Roma origine afkomstig uit Transnistrië. Toen er oorlog was verhuisde u op tienjarige leeftijd met uw familie naar Chisinau. In 2010-2011 verhuisde u naar Odessa in Oekraïne waar u uw vrouw (...) leerde er kennen. Op 24/02/2022 viel het Russisch leger Oekraïne binnen. U vluchtte diezelfde dag nog met uw vrouw naar Chisinau. Jullie werden er gediscrimineerd omwille van jullie etnie. U kwam naar België waar u op 22/03/2022 een eerste verzoek indiende. Op 20/02/2023 nam het CGVS een weigeringsbeslissing. Uw beroep hiertegen bij de RvV werd op 11/07/2023 verworpen.

U keerde terug naar Odessa waar uw moeder woonde. Er werd geschoten en het was te gevaarlijk waarna u na twee maanden samen met uw moeder naar Chisinau ging. U werd er na twee weken achtervolgd en bedreigd door pro-Russische mensen omdat u had deelgenomen aan demonstraties in België tegen de oorlog in Oekraïne. Ze toonden u tijdens een betoging voor Oekraïne foto's van uw deelname aan de betogingen. De banden van uw auto werden kapot gestoken. Jullie keerden hierna terug naar Oekraïne waar u uw auto verkocht en een nieuwe kocht waarmee u naar België kwam waar u op 07/12/2023 uw tweede verzoek om internationale bescherming indiende. U bent ondertussen gescheiden van uw vrouw (...) en hertrouwd met (...), een Oekraïens staatsburger, die ergens in België is maar u weet niet waar omdat jullie ruzie hebben. U bent in het bezit van uw internationaal paspoort, echtscheidingsakte, huwelijksakte, en bewijzen van uw verblijf in Oekraïne.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uit uw verklaringen blijkt (2de VIB pt. 16 & 17) dat u geheugenproblemen heeft, doch u brengt hieromtrent geen objectieve bewijzen aan. U haalde ook bij de registratie van uw verzoek (dd. 07/12/2023) noch in het kader van de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ (dd. 18/12/2023) elementen of kwetsbaarheden aan die uw deelname aan onderhavige procedure zouden kunnen bemoeilijken. Het is pas toen u bij de DVZ concreet gevraagd werd wanneer u deelnam aan betogingen in België tegen de oorlog in Oekraïne, dat u uw beweerdde geheugenproblemen vermeldde. Dit is niet ernstig. Indien hier daadwerkelijk sprake van zou zijn, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u reeds bij het invullen van de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' bij de DVZ dit zou meegeven, quod non in casu.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In de mate dat u uw huidige verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorig verzoek door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Vooreerst werd in de weigeringsbeslissing verwezen naar de situatie van Roma in Moldavië, alsook naar de beschermingsmogelijkheden voor Roma. Voorts werd vastgesteld dat de voorgehouden problemen die u zou hebben gekend in Moldavië na uw terugkeer uit Oekraïne geenszins overtuigden. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, m.n. u werd bij terugkeer naar Moldavië achtervolgd en bedreigd door pro-Russische mensen omdat u had deelgenomen aan demonstraties in België tegen de oorlog in Oekraïne, moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u omtrent de problemen die u zou gekend hebben geen enkel objectief bewijsstuk kan voorleggen, terwijl dit o.b.v. uw verklaringen redelijkerwijze kan worden verwacht. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u bewijzen had staan op uw telefoon. U stelt hieromtrent (2de VIB DVZ pt. 17) dat u deze bewijzen heeft verwijderd, waarna u stelt dat u ze niet heeft verwijderd maar uw telefoon heeft weggegooid. Niet alleen legt u hierover aldus incoherente verklaringen af maar bent u er zelf verantwoordelijk voor dat u deze bewijzen niet kan voorleggen. Gelet op het feit dat dit uw tweede verzoek betreft (nadat u eerder reeds een verzoek in Frankrijk had ingediend) en u aldus op de hoogte bent van het belang om een verzoek om internationale bescherming met bewijskrachtige stukken te kunnen staven, houdt een dergelijke houding reeds een ernstige negatieve indicatie in met betrekking tot de aannemelijkheid van uw relaas.

Gevraagd wanneer u in België aan betogingen tegen de oorlog in Oekraïne heeft deelgenomen, stelt u (2de VIB DVZ pt. 17) dat u zich dit niet kan herinneren en verwijst u naar de geheugenproblemen die u zou hebben. Van een verzoeker die verklaart zijn land te hebben verlaten uit vrees voor zijn leven en vrijheid, en die stelt dat hij omwille van geheugen problemen zich bepaalde zaken niet kan herinneren, hetgeen in de context van een verzoek tot internationale bescherming problematisch zou kunnen zijn om het vluchtrelaas te vertellen, mag verwacht worden dat hij zo snel mogelijk medische/psychologische hulp zou inroepen om zijn problemen te staven en/of te laten behandelen, hetgeen u nagelaten heeft om te doen.

Voorts kan u evenmin met zekerheid zeggen hoe vaak u aan een dergelijke betoging heeft deelgenomen, u stelt (2de VIB DVZ pt. 17 & 18) dat dit twee of drie keer was. Gelet op de geringe frequentie van uw beweerde deelnames kan toch verwacht worden dat u hiervoor meer duidelijkheid kan verschaffen. U weet evenmin (2de VIB DVZ pt. 18) of deze betogingen in België verbonden waren aan een bepaalde organisatie.

Zelfs als zou er geloof aan uw deelname aan dergelijke betogingen kunnen worden gehecht, quod non, blijkt uit uw verklaringen (2de VIB DVZ pt. 17) dat toen u omwille hiervan in Moldavië door pro-Russische mensen werd bedreigd, u zich dienaangaande nooit tot enige instantie heeft gewend voor hulp en/of bescherming. Zoals reeds werd gemotiveerd en ondersteund met objectieve COI in de weigeringsbeslissing van uw vorig verzoek, zijn er in Moldavië beschermingsmogelijkheden voor Roma. Dit geldt des te meer aangezien uw beweerde problemen uitgingen van pro-Russische mensen, terwijl uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat het politieke bestel in Moldavië zeer pro-E.U. is, waardoor er vanuit kan worden gegaan dat de bevoegde Moldavische autoriteiten zouden willen optreden tegen eventuele Russische inmenging, en u aldus hulp en/of bescherming zouden willen verlenen.

De door u voorgelegde documenten (uw internationaal paspoort, echtscheidingsakte, huwelijksakte, en bewijzen van uw verblijf in Oekraïne) bevatten persoons- en reisgegevens die niet worden betwist maar bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het EVRM.

2.2. De bestreden beslissing werden genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekers om internationale bescherming in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeksters volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een reserme geschonden geachte bepalingen volstaat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.4. Verzoeker houdt vast aan zijn initiële asielaanvraag en stelt te zijn achtervolgd en bedreigd door pro-Russische mensen omdat hij had deelgenomen aan demonstraties in België tegen de oorlog in Oekraïne.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In de mate dat u uw huidige verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorig verzoek door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Vooreerst werd in de weigeringsbeslissing verwezen naar de situatie van Roma in Moldavië, alsook naar de beschermingsmogelijkheden voor Roma. Voorts werd vastgesteld dat de voorgehouden problemen die u zou hebben gekend in Moldavië na uw terugkeer uit Oekraïne geenszins overtuigden. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg rust er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, m.n. u werd bij terugkeer naar Moldavië achtervolgd en bedreigd door pro-Russische mensen omdat u had deelgenomen aan demonstraties in België tegen de oorlog in Oekraïne, moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u omtrent de problemen die u zou gekend hebben geen enkel objectief bewijsstuk kan voorleggen, terwijl dit o.b.v. uw verklaringen redelijkerwijze kan worden verwacht. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u bewijzen had staan op uw telefoon. U stelt hieromtrent (2de VIB DVZ pt. 17) dat u deze bewijzen heeft verwijderd, waarna u stelt dat u ze niet heeft verwijderd maar uw telefoon heeft weggegooid. Niet alleen legt u hierover aldus incoherente verklaringen af maar bent u er zelf verantwoordelijk voor dat u deze bewijzen niet kan voorleggen. Gelet op het feit dat dit uw tweede verzoek betreft (nadat u eerder reeds een verzoek in Frankrijk had ingediend) en u aldus op de hoogte bent van het belang om een verzoek om internationale bescherming met bewijskrachtige stukken te kunnen staven, houdt een dergelijke houding reeds een ernstige negatieve indicatie in met betrekking tot de aannemelijkheid van uw relaas.

Gevraagd wanneer u in België aan betogingen tegen de oorlog in Oekraïne heeft deelgenomen, stelt u (2de VIB DVZ pt. 17) dat u zich dit niet kan herinneren en verwijst u naar de geheugenproblemen die u zou hebben. Van een verzoeker die verklaart zijn land te hebben verlaten uit vrees voor zijn leven en vrijheid, en die stelt dat hij omwille van geheugen problemen zich bepaalde zaken niet kan herinneren, hetgeen in de context van een verzoek tot internationale bescherming problematisch zou kunnen zijn om het vluchtrelaas te vertellen, mag verwacht worden dat hij zo snel mogelijk medische/psychologische hulp zou inroepen om zijn problemen te staven en/of te laten behandelen, hetgeen u nagelaten heeft om te doen.

Voorts kan u evenmin met zekerheid zeggen hoe vaak u aan een dergelijke betoging heeft deelgenomen, u stelt (2de VIB DVZ pt. 17 & 18) dat dit twee of drie keer was. Gelet op de geringe frequentie van uw beweerde deelnames kan toch verwacht worden dat u hiervoor meer duidelijkheid kan verschaffen. U weet evenmin (2de VIB DVZ pt. 18) of deze betogingen in België verbonden waren aan een bepaalde organisatie.

Zelfs als zou er geloof aan uw deelname aan dergelijke betogingen kunnen worden gehecht, quod non, blijkt uit uw verklaringen (2de VIB DVZ pt. 17) dat toen u omwille hiervan in Moldavië door pro-Russische mensen werd bedreigd, u zich dienaangaande nooit tot enige instantie heeft gewend voor hulp en/of bescherming. Zoals reeds werd gemotiveerd en ondersteund met objectieve COI in de weigeringsbeslissing van uw vorig verzoek, zijn er in Moldavië beschermingsmogelijkheden voor Roma. Dit geldt des te meer aangezien uw beweerde problemen uitgingen van pro-Russische mensen, terwijl uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat het politieke bestel in Moldavië zeer pro-E.U. is, waardoor er vanuit kan worden gegaan dat de bevoegde Moldavische autoriteiten zouden willen optreden tegen eventuele Russische inmenging, en u aldus hulp en/of bescherming zouden willen verlenen.

De door u voorgelegde documenten (uw internationaal paspoort, echtscheidingsakte, huwelijksakte, en bewijzen van uw verblijf in Oekraïne) bevatten persoons- en reisgegevens die niet worden betwist maar bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Er zijn geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van het tweede verzoek om internationale bescherming.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij er in voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen.

In haar verzoekschrift betoogt de verzoekende partij dat geen rekening werd gehouden met alle elementen van het dossier. Verzoekende partij licht hierbij toe dat zij gehuwd is met een Oekraïens staatsburger, die tijdelijke bescherming in België geniet en was zij sedert 2010 woonachtig in Oekraïne tot op het ogenblik het Russische leger binnenviel op 24 februari 2022.

De Raad wijst erop dat om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Bijgevolg is het huwelijk met een Oekraïens staatsburger

en verblijf in Oekraïne dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift aanhaalt van geen belang bij het beoordelen van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij licht ook geenszins concreet toe op welke wijze dit haar nood aan internationale bescherming kan aantonen.

Waar verwezen wordt naar het huwelijk van verzoeker, merkt de Raad ook nog op dat het pas op het ogenblik dat ten aanzien van de verzoekende partij daadwerkelijk een verwijderingsmaatregel wordt genomen, die als een afzonderlijke beslissing kan worden aangevochten, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven en dienvolgens de door de verzoekende partij aangehaalde elementen in het verzoekschrift relevant moet worden geacht en dus niet, zoals *in casu*, bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Herhaaldelijk wijst verzoekende partij in het verzoekschrift op een uitwijzing en terugkeer naar Oekraïne, dat voor haar in de gegeven omstandigheden onmogelijk is.

De Raad wijst erop dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil invoeren. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de "nationaliteit" begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87). Gezien het voorgaande, dient *in casu* de door verzoekende partij voorgehouden vrees voor vervolging te worden beoordeeld ten aanzien van het land waarvan zij de nationaliteit stelt te bezitten, zijnde Moldavië. Het betoog dat betrekking heeft op een terugkeer naar Oekraïne, waar verzoekende partij weliswaar enige tijd heeft gewoond, is bijgevolg niet dienstig. Verzoeker brengt geen elementen bij die hierop een ander licht werpen.

De schending van de artikelen 3 en 8 EVRM kan niet dienstig worden aangevoerd. De bevoegdheid van de commissaris-generaal is in onderhavige procedure beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Waar de verzoekende partij verwijst naar artikel 8 van het EVRM, duidt de Raad er nog op dat, daargelaten de vraag of de verzoekende partij *de facto* familiale en relationele bindingen heeft in België in de zin van artikel 8 van het EVRM, de bestreden beslissing er niet toe strekt het gezinsleven van de verzoekende partij te verhinderen of te bemoeilijken. De betreffende beslissing houdt enkel in dat haar verzoek niet ontvankelijk wordt verklaard nu zij geen nieuwe elementen aanbrengt, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor de subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Daarenboven betreft de bestreden beslissing geen terugdrijvings- of verwijderingsmaatregel.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF